



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **RNDr. Ing. P. K., DrSc.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, v řízení o žalobě proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Praze ze dne 15. 12. 2009 č. j. 7072/09-1100-203501 a č. j. 7079/09-1100-203501,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 15. 12. 2009 č. j. 7072/09-1100-203501 a č. j. 7079/09-1100-203501 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9.808 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podáním ze dne 22. 2. 2010 domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze

- č. j. 7072/09-1100-203501 ze dne 15. 12. 2009, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru č. j. 63508/09/059911205472, vydanému Finančním úřadem v Říčanech dne 5. 5. 2009, kterým mu byl sdělen předpis úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 ve výši 2.253 Kč;
- č. j. 7079/09-1100-203501 ze dne 15. 12. 2009, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru č. j. 63527/09/059911205472, vydanému Finančním úřadem v Říčanech dne 5. 5. 2009, kterým mu byl sdělen předpis úroku z prodlení úhrady

daňových povinností na dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 1.361 Kč.

Z odůvodnění napadených rozhodnutí vyplývá následující:

Platební výměr na daňovou povinnost ve výši 6.348 Kč za zdaňovací období roku 2006 byl vydán dne 13. 6. 2007 pod č. j. 69695/07/059911/5472 byl daňovému subjektu doručen fikcí, tj. uplynutím úložní lhůty dne 26. 7. 2007. Daňový subjekt však tuto daň neuhradil, byl tedy s placením daně v prodlení, a proto mu podle § 63 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, vznikla povinnost uhradit úrok z prodlení, který je splatný dnem, v němž jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vznik a který správce daně na osobním daňovém účtu předepisuje do evidence obligatorně měsíčně, vždy do desátého dne po skončení každého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém uplynul den jeho splatnosti.

Platební výměr na daňovou povinnost ve výši 7.296 Kč za zdaňovací období roku 2007 byl vydán dne 20. 10. 2008 pod č. j. 113260/08/059911/5472 byl daňovému subjektu doručen fikcí, tj. uplynutím úložní lhůty dne 28. 11. 2008. Daňový subjekt však tuto daň neuhradil, byl tedy s placením daně v prodlení, a proto mu podle § 63 zákona o správě daní vznikla povinnost uhradit úrok z prodlení, který je splatný dnem, v němž jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vznik a který správce daně na osobním daňovém účtu předepisuje do evidence obligatorně měsíčně, vždy do desátého dne po skončení každého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém uplynul den jeho splatnosti.

O předpisu úroku, který je zákonnou sankcí, byl daňový subjekt informován správcem daně vydanými platebními výměry vydanými Finančním úřadem v Říčanech dne 5. 5. 2009, č. j. 63508/09/059911205472, kterým mu byl sdělen předpis úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 ve výši 2.253 Kč, a č. j. 63527/09/059911205472, kterým mu byl sdělen předpis úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 1.361 Kč. Oba platební příkazy byly doručeny zmocněnci daňového subjektu Mgr. H. S., advokátu.

V odvoláních potom žalobce shodně namítal, že byl v průběhu daňového řízení zastupován, a že správce daně tuto plnou moc nerespektoval a vydaná rozhodnutí zástupci nedoručil. Žalobou napadenými rozhodnutími potom odvolání žalovaný zamítnul.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že v inkriminované době byl zastoupen panem L. P., jemuž udělil plnou moc dne 5. 9. 2005 k přebírání a přijímání doručovaných písemností od Finančního úřadu v Říčanech u Prahy a potvrzování jejich přijetí, jakož i přebírání a potvrzování přijetí veškeré korespondence z řízení vedených FÚ v Říčanech u Prahy. Toto své tvrzení dokládal kopií plné moci s otiskem razítka Finančního úřadu v Říčanech ze dne 5. 9. 2005.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 14. 9. 2010 navrhl žalobu zamítnout s tím, že Finanční úřad v Říčanech plnou moc žalobce pro pana L. P. neeviduje.

Soud ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 7. 5. 2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 17 odst. 5 zákona o správě daní nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, uloží doručovatel písemnost v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo u obecního úřadu a příjemce o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si příjemce písemnost do patnácti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se příjemce o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže správce daně i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu správci daně a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce správce daně.

Podle § 10 odst. 3 zákona o správě daní daňový subjekt, jeho zákonný zástupce nebo ustanovený zástupce se může dát zastupovat zástupcem, jehož si zvolí. V téže věci může mít současně jen jednoho zástupce. Zástupce jedná v rozsahu plné moci udělené písemně nebo ústně do protokolu. Není-li rozsah zmocnění vymezen nebo není-li vymezen přesně, je tato plná moc pro daňové řízení neomezená.

Městský soud v Praze v tomto řízení postupoval v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu uvedenými v rozsudku č. j. 2 Afs 42/2012-30, neboť se v této věci jednalo rovněž o plnou moc pro pana L. P. k zastupování před Finančním úřadem v Říčanech.

Ve věci Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 42/2012 byly stěžovateli společnosti CRYTEX, s. r. o., se sídlem Strančice, Spojovací 377, rovněž předepsány úroky z prodlení na dani z přidané hodnoty a na dani z příjmu právnických osob za daná zdaňovací období. CRYTEX napadl tato rozhodnutí odvoláním, v němž především namítl, že byl v průběhu celého řízení zastoupen zmocněncem, jenž byl mimo jiné oprávněn též k přebírání písemností od finančního úřadu. Veškeré písemnosti, jež byly doručovány přímo CRYTEX a nikoliv jeho zástupci, a které mu případně měly být doručeny fikcí, mu tak ve skutečnosti řádně doručeny nebyly. To se týká i platebních výměrů na daň z přidané hodnoty, respektive daň z příjmu právnických osob; CRYTEX proto nemohl být v prodlení s jejich placením.

K otázce zastoupení CRYTEX mj. poukazoval i na plnou moc udělenou L. P. v září 2005 a zdůrazňoval, že pokud nebylo akceptováno zmocnění K. I. B., měly být veškeré jemu určené písemnosti včetně platebních výměrů na DPH a daň z příjmu právnických osob doručovány zmocněnci L. P. Pro posouzení otázky, zda CRYTEX plnou moc pro L. P. správci daně řádně doručil, je rozhodující předložení její fotokopie opatřené razítkem správce daně. Předmětná listina není součástí spisu Městského soudu v Praze; tato skutečnost však není překážkou posouzení věci zdejším soudem, protože svědek L. P. potvrdil, že nese jeho

podpis, a Finanční úřad v Říčanech ve svém vyjádření nepopřel, že je na ní otištěno jím používané razítko. Předmětem sporu tak bylo pouze to, jaký význam má pro posouzení věci skutečnost, že nejde o razítko podatelny finančního úřadu, nýbrž jeho vyměřovacího oddělení. Nejvyšší správní soud se v této otázce plně ztotožňuje s názorem CRYTEX. Existence kopie plné moci opatřené otiskem úředního razítka, jež bylo správcem daně v rozhodné době prokazatelně používáno, byť nikoliv primárně k potvrzování přijetí podání daňových subjektů, lze považovat za dostatečný důkaz jejího doručení. Výše uvedená argumentace finančního úřadu, že v době údajného doručení plné moci bylo možné činit podání pouze na podatelnu a nikoliv přímo u pracovníků vyměřovacího oddělení, pročez by její řádné doručení mohlo být potvrzeno jen razítkem podatelny, v dané věci nemůže obstát. CRYTEX nemuselo být nic známo o zvyklostech správce daně ohledně používání razítek a vycházel z toho, že otisk jakéhokoliv úředního razítka na kopii plné moci bude v případě pochybností dostatečně průkazný. Případné použití razítka pracovníky finančního úřadu v rozporu se zavedenou praxí nemůže jít k tíži CRYTEX. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že CRYTEX předložením kopie plné moci ze dne 5. 9. 2005, označené razítkem finančního úřadu prokázal, své zastoupení L. P.

Nejvyšší správní soud potom uzavřel s tím, že doručení platebních výměrů na daň z přidané hodnoty a na daň z příjmu CRYTEX za daná zdaňovací období fikcí podle § 17 odst. 5 zákona o správě daní proto nebylo účinné; a přitom ze spisu není zřejmé, že by vůbec byly daňovému subjektu předmětné platební výměry doručeny. CRYTEX tím pádem nemohl být v prodlení s placením daní a platební výměry na úroky z prodlení proto neměly být vydány. Na základě všech shora uvedených důvodů shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost důvodnou.

Vzhledem k tomu, že v inkriminované věci se jedná o věc obdobnou s identickým zmocněncem a v zásadě identickou plnou mocí ze dne 5. 9. 2005 obsahující shodné verifikační prvky, cítil se být Městský soud v Praze vázán citovanými závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 42/2012-30. Musel tedy rovněž dospět k závěru, že žalobce předložením kopie plné moci ze dne 5. 9. 2005, označené razítkem Finančního úřadu v Říčanech, prokázal, své zastoupení L. P. i v inkriminované věci. Za tohoto stavu potom musel taktéž dospět k závěru, že doručení platebních výměrů na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2006, resp. 2007, fikcí podle § 17 odst. 5 zákona o správě daní proto nebylo účinné; a přitom ze spisu není zřejmé, že by vůbec byly daňovému subjektu předmětné platební výměry doručeny. Žalobce tím pádem nemohl být v prodlení s placením daní a platební výměry na úroky z prodlení proto neměly být vůbec vydány.

Městský soud v Praze s ohledem na shora uvedené skutečnosti ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního zrušil proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 4.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a

2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, a 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 9.808 Kč včetně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. května 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

**za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová**